

Părțile din procedura principală

Reclamantă, apelantă și intimată: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Pârâtă, apelantă și intimată: Frontline Digital GmbH

Întrebările preliminare

- 1) În cazul unui contract la distanță, consumatorului i se livrează conținuturi digitale, în sensul articolului 16 litera (m) din Directiva 2011/83/UE ⁽¹⁾, în cazul în care încheie cu un comerciant un contract de participare la o „platformă de întâlniri” pe internet?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea la prima întrebare:

Începerea furnizării de către comerciant a conținuturilor digitale consumatorului determină și pierderea dreptului de retragere al consumatorului, potrivit articolului 16 din Directiva 2011/83, în cazul în care comerciantul, încălcând articolul 8 alineatul (7) din directivă, nu a trimis anterior consumatorului o confirmare a încheierii contractului cu informațiile menționate în această dispoziție?

Dacă dreptul de retragere al consumatorului continuă să subziste în această situație:

Consumatorul trebuie informat în prealabil cu privire la acest aspect, conform articolului 6 alineatul (1) litera (k) din Directiva 2011/83?

⁽¹⁾ Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 304, p. 64).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Spania) la 7 iunie 2019 — Vodafone España S.A.U./Diputación Foral de Guipúzcoa

(Cauza C-443/19)

(2019/C 328/12)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia del País Vasco

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vodafone España S.A.U.

Pârâtă: Diputación Foral de Guipúzcoa

Întrebarea preliminară

Articolul 13 din Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice ⁽¹⁾ și dispozițiile concordante și complementare ale acesteia trebuie interpretate în sensul că se opun ca Regatul Spaniei și, în special, teritoriul istoric autonom din punct de vedere fiscal al provinciei Guipúzcoa să supună impozitului general pe transferurile patrimoniale și pe actele juridice autentice, aplicabil în general concesiunilor administrative de bunuri din domeniul public în conformitate cu legislația care reglementează acest impozit, dreptul de utilizare a frecvențelor radio de un operator de telecomunicații, care este deja supus așa-numitei taxe de spectru?

⁽¹⁾ JO 2002, L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spania) la 12 iunie 2019 — WT/Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

(Cauza C-448/19)

(2019/C 328/13)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Părțile din procedura principală

Reclamant și apelant: WT

Pârâtă și intimată: Subdelegación del Gobierno en Guadalajara

Întrebarea preliminară

În opinia Curții de Justiție a Uniunii Europene, este compatibilă cu articolul 12 din [Directiva] 2003/109/CE al Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung ⁽¹⁾ și cu — între altele — Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din 7 decembrie 2017 (cauza C-636/16) și Hotărârea din 8 decembrie 2011 (cauza C-371/08), o interpretare precum cea care se regăsește în Hotărârile pronunțate de Tribunal Supremo spaniol nr. 191/2019 din 19 februarie 2019, dosar 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), și nr. 257/2019 de 27 din februarie 2019, dosar 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), potrivit căreia, interpretând Directiva 2001/40/CE ⁽²⁾, este posibil să se ajungă la concluzia că orice resortisant al [unei] țări terțe, titular al unui permis de lungă ședere, care a săvârșit o infracțiune sancționată cu pedeapsa închisorii de cel puțin 1 an poate și trebuie să fie expulzat în mod „automat”, altfel spus, [fără] a fi necesară aprecierea circumstanțelor sale personale, familiale, sociale sau de muncă?

⁽¹⁾ JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225.

⁽²⁾ Directiva 2001/40/CE a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe (JO 2001, L 149, p. 34, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 124).